

Juubelilood 1.-3. klassid, 8.B, 10.B ja 12.D

Klass: 1.A

Nimi: Viktoria Grünberg

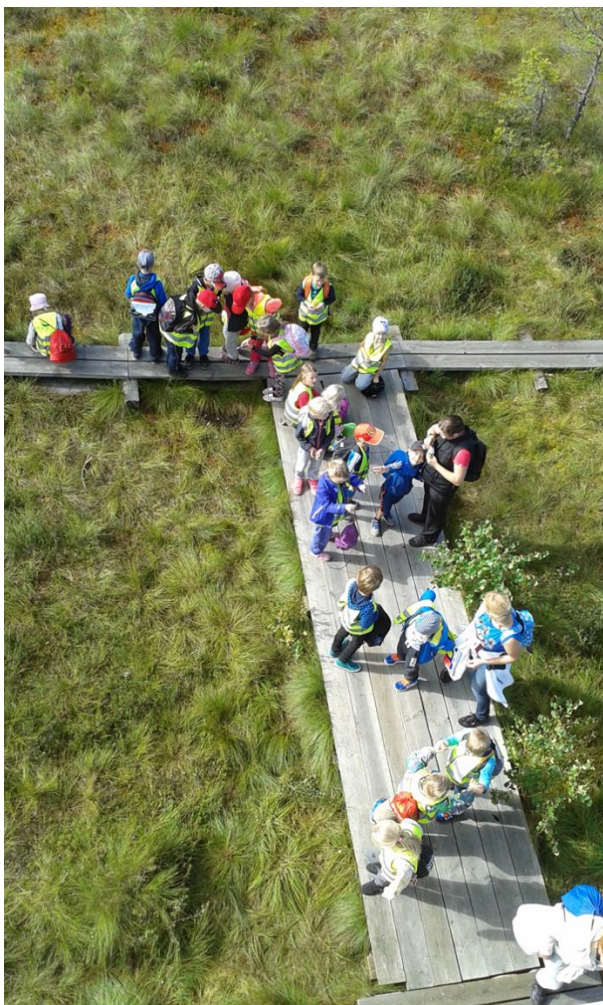
Esimesel päeval saatis mind aulasse üks lahe tüdruk, kes on minule siiani nimetu, aga see-eest oli tal palju auke kõrvades, pool pead kiilakas. Esimesel koolipäeval ei kirjutanud me midagi.

Eredalt on meeles kooli sünnipäev, kui lauldi palju laule ning klassi poolt kingiti koolile raamat. XII klassi õpilased heiskasid lipud. Vilistlased käisid meiega meisterdamas. Rõõmustasin, et tavalisi tunde ei olnud.

Matk rabas. Vaatasime taimi ja kuulasime matkajuhi õpetusi, et saada uusi põnevaid teadmisi. Lahe oli grillida veel vahukomme, korjata ning süüa mustikaid ja pohli, hiljem juua ka rabavett.

Olin väga õnnelik ja uhke, kui minu joonistused välja valiti ning emadepäeva kutsele kaunilt ja meisterlikult kujundati.

Soovin koolile palju sellised häid ja lähedaid õpetajaid nagu Marika Peterson, et koolis midagi halba ei juhtuks ning kõik klassid oleksid sama head kui meie 1. a.

Klass: 1.B

Nimi: Susanna Kamarik

Minu kõige eredam mälestus koolist oli see, kui me tulime kooli. Ma olin nii kohutavalt rõõmus ja õnnelik. Suured tõid meid aulasse. Lõpuks anti meile aabitsad kätte. Siis ma tundsin, et ma olen tõeline koolilaps!

Ma soovin, et koolil läheks hästi ja et kool saaks palju lapsi heaks ja targaks õpetada!

Klass: 1.C

Nimi: Laura Teele Vaiknurme

Mulle jäi meelde, kui koolis oli päkapikuküla. Me saime piparkooke teha, mõistatusi lahendada, laule laulda, saime näomaalingu ja mina sain lumehelbe ja saime templeid alati, kui olime ühe neist ära teinud. See päev meeldis mulle.

Ma tahan, et see kool jääks kauaks siia.

Klass: 2.A

Nimi: Johanna Lisette Rohtma

Minu eredaim mälestus koolist on 1. klassi lõpuaktus. Olin väga rõõmus kui sain kätte oma tunnistuse ja kiituskirja. Mina soovin koolile, et koolis oleksid kogu aeg toredad õpilased. Soovin, et kooliga ei juhtuks midagi halba. Kindlasti soovin, et kõik õpetajad ja õpilased oleksid terved.

Klass: 2.B

Nimi: Mirjam Kukkur

Eredaim mälestus/kogemus koolist: Mina õpin selles koolis esimest aastat. Alguses oli natukene raske, kuna kõik oli uus ja vajab harjumist. Kuid ma leidsin siit koolist uued toredad klassikaaslased, pinginaabri ja õpetajad. Mulle meeldib siin koolis kõik: koolitoit, õpilased, õpetajad, koolitunnid, üritused. Isegi koolikell kõlab hästi!

Üks eredamaid hetki oli siis, kui me käisime klassiga isadepäeval Adriani vanaisa töökohas. Seal vanakraamipoes oli nii palju kraami, et sellega saaks pooled Mustamäe korterid ära sisustada.

Soov koolile: Ma soovin, et koolis jätkuks alati häid õpetajaid, kes õpetavad hingega ja andekaid õpilasi, kelle üle saab uhkust tunda. Et säiliks alati see hea tunne, millega kooli uksest sisse tullaks.

Kõige eedaim mälestus on
minul koolist erimene
september, kui sa tuled erimest
päeva kooli, on kõik sulle uus
ja ilus. See on minu kõige eedam
mälestus koolist. Ma soovin koolile,
et kõigil erimestel klassidel oleks
sama ilus ja uus mälestus erimerest
septembrist.

Klass: 3.A

Nimi: Sebastian Mattias Selirand

Minu eredaim mälestus koolist on see, kui ma esimest korda kooli läksin. Siis pidin võtma käest 12. klassi poisil. Ta oli tore ja väga rõõmus ka. Siis direktor kutsus kõiki kooli tulnud lapsi. Siis saabus minu kord. Ma sain siis aabitsa. Läksin oma klassi ja sain sõpru. See päev mul meelde jäi. Ja luuletus koolist ka:

Kui hommikul läen kooli, siis mõtlen nõnda ma: „Huvitav, mis täna koolis hakkab toimuma?

Rõõmus päev on tulekul ja rõõmsamaks veel läen, sest koju jõudes ... kodutöid ma näen!“

Meie soovid koolile:

„Soovin, et meie kool püsiks kaua püsti.“ (Birgit Hein, 3. a)

„Soovin, et meil käiks rohkem külalisi ja et meil oleks rohkem dekoratsioone.“ (Andrias Uku, 3. a)

„Minu soov koolile on, et me saaksime kooliriietuse.“ (Mia Katriin Sepp, 3. a)

„Soovin, et kõik saavad üksteisega hakkama ja sõpradeks“ (Villu Kõverik, 3. a)

Klass: 3.B

Nimi: Auli Kersen

Minu eredaim mälestus/kogemus koolist: minu kõige eredam mälestus on see, kui me võitsime klassiga luulekonkursi ja käisime klassiga Paides Eesti Pagaris külas. Seal panime pähe kilemütsid, pesime käed ja pidime minema harjamasinast läbi, mis harjas meie jalanõud puhtaks. Me nägime, kuidas tehti saia ja leiba ning kuidas neid kilekottidesse pandi. Tundsime kõik väga erilist leiva-saia lõhna! Pärast saime ka ise ülimaitsvat Pehmikut kaasa. Lõpuks sõitsime bussiga Paidest tagasi koju Tallinnasse.

Mulle meeldis väga hiljutine käik Vabaõhumuuseumisse. Seal oli meil koos klassikaaslastega vahva aiatund. Me valisime võistkonnad ja otsisime taimi. Meil olid pildid, kus olid taimed, mida pidime otsima ja lipud, mille peal olid kirjas taimede nimed. Pärast seda tegime peenra ja istutasime väikestesse pottidesse herned. Tore oli, et me saime poti istutatud hernega omale koju kaasa võtta. Nüüd jälgin kodus suure huviga, kuidas minu hernes areneb.

Soov koolile: ma soovin oma koolile palju häid ja tarku õpetajaid ja õpilasi. Veel soovin, et see kool kestaks kaua ning kõikidele, kes siin käivad, meeldiks see kool.

Klass: 3.C

Nimi: Artur Luts

Minu nimi on Artur. Ma käin 3.c klassis. Mu eredaim mälestus on päevast, mil ma tulin siia kooli. Siin koolis ma õpin ja saan iga päevaga targemaks. Ma soovin koolile mitmeid asju, aga sellele koolile ma soovin, et õpetajad saaksid rohkem palka, sest nad teevad väga head tööd.

Klass: 8.B

Nimi: Mathias Kangur

Eredaim mälestus/kogemus: Mina nimetaksin eredaimaks mälestuseks olnud hetki, mil oled koos inimestega, kellega tunned end mugavalt ja turvaliselt ning see teeb sind tõeliselt õnnelikuks. Need hetked on kindlasti ühised ajaveetmised nt. laulu-ja tantsuüritused, väljasõidud ja teised koosolemised.

Klassist ja koolist on mul palju mälestusi. Neid on nii häid kui ka halbu. Mul on meeles vaid head.

Oma klassist mäletan palju väljasõite ja klassiõhtuid, mil oleme kõik koos. Meie klassis käib palju erineva iseloomuga inimesi. Kuid meil on ka palju ühiseid jooni, mis muudavad meie klassi üheks. Sama on ka kooliga. Oleme kõik ikkagi üks pere. Meil on häbelikke ja tagasihoidlikke inimesi, kuid kui käsil on midagi tähtsat ja ühist, on enamus valmis rõõmuga kampa lööma.

Iseloomustaksin oma klassi ja tervet kooli kui sõbralikku ja kokkuhoidvat kollektiivi. Kahjuks olen tähele pannud, et meil jääb avatusest natuke puudu.

Kuid seda annab alati parandada. 😊

Kui oleme kõik koos ja aitame üksteist, on iga mõte ja idee eksisteeriv.

Soov koolile: Soovime koolile palju edukaid aastaid täis rõõmu, tarkust, hoolivust ja toredaid koosolemisi, mis muudavad paremaks meid ja meie kooli!

Klass: 10. B

Nimi: Iiris Purge

Eredaim mälestus koolist: muidugi meenuvad esimesena lõbusad ja helged hetked klassiga. Kuidas me pärast esimest koos käidud kuud korraldasime tutvumisõhtu, kuidas kõik pingutasime, et stiilinädalal silma paista, kuidas jõuludeks klassi kaunistamine, et päkapikkudel oleks tore iga päev midagi sussi sisse midagi panna ning kuidas kõikidele muudele üritusteks alati suure huraga peale lendame ja pärast ikka viimasele minutile jätame.

Soovin koolile: jaksu väga pikkadeks aastateks, et säilitada oma mitmekülgsed suunad, mõnus atmosfäär ning parimad mälestused!

Klass: 12.D

Nimi: Mari-Liis Mõis

See juhtus teatrisuuna sisseastumiskatsete ajal.

Kõndisin kodust 32. keskkooli poole ja mõtlesin, kuidas samast kandist olid kunagi sinna igal hommikul jalutanud minu isa ja onu. Astusin mööda õuetreppi üles ja arutlesin endamisi, kas see on tõesti kool, kuhu varsti võib-olla igal hommikul tulema hakkan. Aulas olin juba varem käinud ning üldse on kõik Mustamäe koolid sama ehitusega, nii et teatriklassi leidsin aula kõrvalt kohe üles. Kui üles jõudsin, sain šoki, kõik kohad olid inimesi täis ja mul polnud ühtki tuttavat. Kõigil teistel paistis palju sõpru olevat, mingi afro-soenguga poiss mängis kitarri (see oli Mario), ja nad enamik tundusid ääretult enesekindlad. Istusin kuskile seina äärde maha ja sain mõne neiuga jutule. Ja siis see juhtus- ütlesin ühele tütarlapsele, mis koolist ma tulen ja minu juurde lendas eriti rõõmsameelne ja ekstavagantne musta-valgetriibulise pluusiga tüdruk. Ma olin teda juba varem märganud, sest teda oli tõesti raske mitte tähele panna. Minu juurde astunud, küsis ta järsku: „Sa oled Artest, sa tead Priidu Melnikut eks?“ Vastasin et jah, ta oli mu vana klassivend, mille peale tutvustas see tütarlaps end mulle nii: „Lahe, ma olen Priidu täditütar, Riin!“ Ja paari lause pärast pööras ta minekule ja mina polnud ikka veel aru saanud, mis just juhtus. Kirjapildis pole see midagi erilist, aga kes iganes tundis Riini kümnnenda klassi alguses, saab aru, milline entusiastlik inimene ta oli ja mulle kui rahulikule inimesele lendas ta positiivsus ikka korralikult näkku. See ei tundu loogiline, aga tegelikult ma ehmusin ikka sellest päris korralikult. Siis tuli minu kord sisse minna ja ma unustasin kõik eelneva. Teisi näinud, tekkis tunne, et ma ei saa ikka kunagi siia klassi sisse, nad olid nii andekad kõik! Kui koju jalutasin, mõtlesin tolle tüdruku Riini peale ja kujutasin end sarnase tüdruku klassiõena, see tundus natuke hirmus, sest no issand ta oli ikka liiga entusiastlik.

Nüüd olen Riiniga kolm aastat ühes klassis käinud ja ma ikka vahel kardan, sest ma ei tea otsekohe semat inimest, kuid teiselt poolt ei tea ma ka positiivsemat ja omanäolisemat neiu kui tema. Olin õnnelik, et ei lasknud end teistel ära hirmutada ja otsustasin tulla maailma parimasse kooli!

